

[Knud Lind]

Og når vi har bedt om det, er det reelt, fordi Fremskridtspartiet har den indstilling, at man vil se på, om de har været i stand til at sørge for sig og sine i den periode, de nu har haft ophold her i Danmark. Det er sådan set den eneste reelle årsag til det.

Nu er der desværre sket det – jeg har ikke selv været til stede den dag – at det forlyder, og jeg vil godt spørge udvalgsformanden og ministeren, om det virkelig kan være rigtigt, at man har besluttet, at nu skal man ikke længere kunne spørge om de ansøgere, der kommer. Når nu man kigger på grundloven, kan ingen få dansk indfødsret uden ved lov, og det vil jo reelt sige, at de alle sammen hver især er som et lovforslag at betragte. Og det betyder, at de skal have de normale behandlinger i Folketinget og der skal komme de normale oplysninger her i salen.

Jeg synes, at dette hemmelighedskræmmeri anført af fru Inger Harms er utilstedeligt. Det er ikke under nogen omstændigheder ministeren, jeg i dette tilfælde anklager, for ministeren har tidligere – og det er denne pludselige kowending, der undrer mig – nemlig den 24. oktober 1989 ved en andenbehandling udtalt klart og tydeligt, jf. spalte 541 i Folketingets forhandlinger:

»Ethvert spørgsmål, der stilles til Indenrigsministeriet, vil blive besvaret ud fra alt tilgængeligt materiale, og det vil også gælde kommende spørgsmål.«

Hvis vi skal køre videre på den måde, at udvalget vil forsøge at lave dette mærkelige Ku Klux Klan-hemmelighedskræmmeri, skal Fremskridtspartiet i henhold til § 20 i forretningsordenen stille onsdagsspørgsmål – og det kan blive 704 stykker, hvis vi skal spørge på dem alle sammen – og så bliver det en lang onsdag. For at undgå det har jeg hele tiden holdt på, at det var normalt, at man stillede spørgsmålene igennem udvalget. Derfor må jeg stærkt beklage, hvis det virkelig – men jeg tror ikke, det virkelig kan være rigtigt – skulle være det eneste af samtlige udvalg i Folketinget, som ikke ønsker at fremme et spørgsmål fra folk, der ønsker oplysninger, inden de vedtager en lov, og hver eneste ansøger er vel at mærke et lovforslag. Hvis man virkelig vil gøre det, er det jo kun af nemhedshensyn, man har lavet bunkebryllup med dem ved at tage dem i ét forslag.

Jeg kan sige så meget, at det er stærkt beklageligt, fordi det betyder, at Fremskridtspartiet i

sidste instans er nødsaget til at stemme imod et lovforslag, som det måske ville have stemt for, hvis man havde fået de relevante oplysninger; men da man ikke kan få dem, er man nødsaget til at sige, at man må stemme imod.

I øvrigt vil jeg rose indenrigsministeren. Jeg kan se i Jyllands-Posten i dag, onsdag den 10. oktober, at indenrigsministeren ønsker, at der skal sættes en afgift på 3.000 kr. for at søge dansk indfødsret. Jeg mener, man har glemt et nul, det skulle have været 30.000 kr., men ellers er jeg fuldstændig enig med ministeren.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jo længere tid man har været sammen med kollega hr. Knud Lind, jo mindre overrasket bliver man.

Jeg er bare overrasket over det synspunkt, som hr. Knud Lind kommer med. I Indfødsretsudvalget har vi forsøgt at bruge alle gode kræfter på at delegere, vi har forsøgt at afbureaukratisere, og vi har igennem delegation fra Indfødsretsudvalget til Indenrigsministeriet forsøgt at undgå en forfærdelig masse papirusseri. Vi har også i Indfødsretsudvalget i meget høj grad forsøgt at imødekomme det, vi troede var Fremskridtspartiets generelle synspunkt, nemlig at papirusseri og bureaukrati skulle undgås.

Det kunne være interessant i denne forbindelse at få et klart svar, hvis det var muligt for hr. Knud Lind at give det: Ønsker hr. Knud Lind fra Fremskridtspartiet mere papirusseri og mere bureaukrati? Det synes jeg da kunne være interessant at vide.

Som jeg sagde i slutningen af min ordførertale, skal vi snakke om gebyret ved næste lovforslag til indfødsret, men jeg syntes, det var interessant, at hr. Knud Lind og dermed vel Fremskridtspartiet finder, at man skulle give 30.000 kr. for dansk indfødsret. Det synes jeg er interessant, og det ved vi så, når vi skal behandle lovforslaget næste gang.

(Kort bemærkning).

Inger Harms (SF):

Jeg kan bekræfte over for hr. Knud Lind, at han tilsyneladende har en dårlig hukommelse. Den 17. maj 1990 – mener jeg bestemt det var – havde vi en lang debat, hvor vi bekræftede den